

A rahói reformátusok templomot építenek. A rahói reformátusok templomot építenek. A hír önmagában is figyelemre méltó, s még inkább az, ha hozzátesszük: a város és környékének magyarsága többségében római katolikus. Kálvin vallásának követői csupán néhány tucatnyian vannak. Az alföldről költöztek Rahóra, s lám, a kommunista évtizedek ateista szelleme, a más vallású közeg nem törte meg őket, s nem is olvasztotta magába. Az is csodálatra méltó, hogy megmaradt a hit, élt a remény, hogy egyszer... egyszer jobbra fordul a sorsuk.

Sokan azt hiszik, azzal, hogy a sors kereke valamerre elfordul, önmagától jobb lesz. Pedig azért tenni is kell. Mint például a Felső-Tisza-vidék festői városában, ahol a közösséggé kovácsolódott helyi református hívek ma mindent elkövetnek templomuk felépítése érdekében.

A történet regénybe illő. Még fel sem merült egy templom építésének gondolata, vagy csupán a tudatalattiban lappangott, amikor a Fertősalmásról ide került Egryné Szabó Margit unokája, Egrý Zita sikeresen felvételizett a Técsői Református Líceumba. Az intézményben László Károly tiszteletes meglepetten értesült arról, hogy Rahón is élnek reformátusok. Arra kérte a lányt, írja össze őket. A nagymama és az unoka megkereste az ismerősöket és ismeretleneket, s rövidesen megalakult a 22 fős gyülekezet.

Viszont két dologra szükségük volt: egy helyiségre, ahol imádkozhatnak, és egy tiszteletesre. Ám ekkor már nem hátráltak, nem hátrálhattak meg. Margit néni lakásának egy szobája ad helyet az istentiszteleteknek. Kezdetben Hodánics Tamás, ma pedig Iván Gusztáv hirdeti Isten igéjét.

A történet újabb fordulatot vett, amikor a hollandiai Oldebroek református közössége tudomást szerzett róluk, s valódi keresztyénekhez méltóan felajánlották segítségüket a templom építéséhez. Mára állnak a falak, az idén pedig tető alá kerülhet az épület. A református egyház is felkarolta a nemes kezdeményezést, sőt, a nyíregyházi sóstói reformátusokat ma már testvérgyülekezeti kapcsolat köti Margit néniékhez, Rahóhoz.

Tóth Viktor